

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی- استرالیا
۰۲ نومبر ۲۰۲۱

داکتر محمد کریم فارغی

بیا تا این جهان به بد نسپریم

با یک دید نقادانه به تاریخ پنجاه سال اخیر سر زمینم در می یابیم که مشکل جامعه ما با آن که بیشتر ابعاد خارجی دارد ولی در زمینه یک خانه جنگی به وجود آمده است. لذا هر زمانی که این خانه جنگی ختم گردید، مداخله بیرونی نیز خاتمه خواهد یافت. خانه جنگی در خانواده سلطنتی پس از چهل سال آرامی و آسودگی، از ناسازگاری شهید سردار محمد داوود با خسر بره و پسر کاکایش اعلیحضرت محمد ظاهر شاه آغاز یافت و بعداً در خانه افغانستان سرایت کرد که تا به امروز دوام دارد. کمتر خانه ای را سراغ خواهید کرد که در آن جنگ و مشاجره نباشد. اگر این جنگ گرم نبوده سرد حتماً بوده است ...

خانواده های افغان حتی در زمینه های اجتماعی جدا از کشور شان نیز در تفاهم و همدلی به سر نمی برند. خیلی دیر است که از خانواده های افغان فضای یکدلی، تفاهم، رواداری، تحمل و تسامح به دلایل مختلف رخت بسته است. با آن که در بسیاری از خانواده ها مشکل اقتصادی و تحصیلی وجود ندارد ولی تحمل و گذاره قابل لمس نیست. اگر به ریشه یابی این مشکل بپردازیم ممکن در یابیم که مشکلات متعدد سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و محیطی که باعث بحران اجتماعی شده است به نحوی زمینه ساز این خانه جنگی نیز می باشد، در حالی که خانه جنگی به صورت ابتدائی خود در یک مقیاس بزرگتر باعث ترویج فرهنگ مشاجره، بگو مگو ها، عدم تحمل، نفرت، کینه و قتل گردیده است، زیرا فرهنگ از خانواده منشاء می گیرد و در جامعه انعکاس می یابد .

از هموطنان و عزیزانم تقاضا می کنم تا در مورد این طرز برداشت من خوب فکر کنند و به طور امتحانی اگر با کسی در داخل فامیل و یا خانواده مشکل داشته باشند، به رفع مشکل بپردازند و بعد ببینند که فضا چقدر تغییر خواهد کرد. با این حرکت در واقع ما زمان را تغییر می دهیم، زمان خفه گی، قهر و عدم تحمل را به زمان آشتی، تحمل و رواداری. حتی با آنهایی که ظاهراً دشمن خود می پنداریم، چنین روشی باعث آرامش خود ما و تغییر زمان خواهد گردید . چندی قبل خواستم پس از تغییر اوضاع سیاسی و تسلط طالب ها در کشور، اندکی خوشبینانه در پاره های از مسائل بپردازم، تعداد زیادی از عزیزان مرا متهم به طالب پروری کردند. دانستم که زمان نه تنها تغییر نکرده بلکه منتظر اوضاع بد تر باید بود ...

ما چاره ای به جز خوش بینی و تحمل همدیگر نداریم زیرا در غیر این صورت زمان جنگ و افتراق طولانی تر خواهد گردید و توسن ایام قمچین خواهد خورد و بیشتر رم خواهد کرد ...

بیا تا این جهان به بد نسپریم به شادی همه دست نیکی بریم
نباشد همی نیک و بد پایدار همان به که نیکی بود یاد گار